

అద్భుత కర్మలు

క్రమంబు కట్టు పరికర చేయించుకోవటానికి ఆమె సత్రికివచ్చి నూ వచినెరి అడిగింది. - "మీ మరణి కనపడలా లే దేమి" అని. అందువల్లు ఒక సారి చూస్తే కనపడలే దాని అయిందేరా. నేను గావటం చూసింది కాబోలు అప్పుడే మేడ మెట్టు దిగుచేసింది. నేను పరండాలో వున్న బొంబియూడు నూర్చుకోవటానికి ఆమె తన నూటయూరైమాడు పొద్దున ఎదురుగా వున్న కర్మిని చూచింది -

'ఏమండీ, అసలు కనపడటం చే మానేశారు?'

అన్నది.

'పరిక్షలు కదండీ, తిరుగటం మానేశారు.'

'నిం. మొన్న చూచింది అయితేమా?'

'కొత్తగా - ఆడుగుతున్నారే - నా కేలేండర్లో మార్చి తరవాక నెట్టెంబలేగా'

ఆమె నవ్వుటం, నేను ఉలిగడటం చిక్క సారి జరిగిస్తే.

'బలేవారండీ మీరు'

'ఏం, అట్లా అంటున్నారే?'

'ఏంలేదు. మీ వనకులో నమేమి కర్మిని

లుంటుంది తెలుసుకోవాలని అప్పుడప్పుడు అని పిట్టాంటుంది'

'నా వనకులో అసలు కర్మిని లేదు.'

'ఏమన్నా వున్నా అందరికీ తెలిసేటట్టు వుంటే.'

'-సరే దానికేం గాని, పరమేశ్వరి ఊరికి జల్మిన నూగని మీరు తెలుసా?'

'పరమేశ్వరి నాకు తెలిసేదా ఏదీ చెయ్యలేదు. ఆమె చేసే ప్రతిపని, నే నెక్కడ వున్నా సరే, నాకళ్ళకు కట్టినట్టు కనపడుతుంది - మీరు నవ్వుకొట్టేదు - సీరియస్ గానే చెప్తాను.'

'అయితే మీరు దివ్యసృష్టి వున్నామాట -

లేకపోలేదునన్నా కత్తికన్నా, బెయ్యన్నన్నా వు పాసిస్తున్నారా?'

'బెయ్యన్నన్ను ఉపాసించటంలేదు. దేవ గనీ వుపాసించటంలేదు. నా మనస్సే పరమేశ్వరిని గుంచిన అన్నివిషయాలూ ఎప్పుడీ కళ్ళకు చెప్పు వుంటుంది. నా మనస్సుకే ఆశ్రయం వుండని మీరు వాళ్ళను తీరాలి.'

'కంటికి కనపడని లేదా పరిశోధక ద్వారా ద్రువపడని కర్మిని మీరు నా గుండెముందు నిరా

కొండేపూడి సూర్యకామరాజు

హారదీక్ష పూని చావటానికి సిద్ధమైనా నేను నమ్మను.

‘మీరు నిరాహారదీక్షకు బదులు ఆహార దీక్ష పూని మీ భుజబలం యంతకు చెట్టింపు పెంచి నన్ను నలపించుట తానన్నా నేనూ నమ్మనూ, ఆ శక్తుల్ని, కాని కొన్ని కొన్ని సంవర్షాలలో మనస్సుకి వుండే విచిత్ర శక్తిని మనస్సుర్తిగా నమ్ముతాను. నా నమ్మకం సరియైనదని నిరూపించటానికిన్నివిధాలా ప్రయత్నిస్తా కూడా.’

‘మీరు కనక అట్టా నిరూపించకలిగితే నా మొత్తం తూకంలో పాతిక పాళ్లు ఓడిపోతాను. లేకపోతే మీ బై నాక్యులర్స్ నాకిస్తారా?’

‘కేవలం వాదనకే వాదించకుండా వుంటానని హామీయిస్తే అట్టాగే.’

‘ఓ—హామీయిస్తా, అయినా బాగా ఆలోచించండి. మీ విలువైన వస్తు వెదుకు బోగొట్టుకుంటారు’ అని, నాకు ఆలోచించుకోవటానికి ఆపకాశమిచ్చినట్టుగా ఆమె గదిలోకి వెళ్లిపోయింది.

కదంబకు వాదించటమంటే ఒక హానీ-మరణం ఎంత తక్కువగా నుట్టాడినారే, ఆన వుద్దేశంతో వికీభవించినా సరే మన్ని తమాషాగా వాదనలోకి దింపుతుంది. గంటలొడ్డి వాదించ గల సైపుల్లం, దే హ దా ర్థ్యం ఆమెకు వున్నాయి. అతి గారాబంగా పేచుకున్న తన శరీరంలోంచి పాతిక పాళ్లు యివ్వటానికి సిద్ధపడిన ఆమెతో వాదించటం బో లూయిస్ తో నేను బాస్పింగ్ చెయ్యటం లాంటిదే! అయినా నేను భయపడలేదు. నా వాదనను బలపరిచే ఎన్నో సుఖుటనల్ని నెమరువేస్తూ కూర్చున్నాను.

ఒక చేతులో గాజు కప్పునూ, రెండో చేతులూ పెద్ద నైజు ప్లాస్కూ పట్టుకుని కదంబ తోక్కుతూ వస్తూన్న కదంబను మానేటప్పటికి నిజంగా బో లూయిస్ ను చూసినట్టే వుంది. వైకి పోయే ధైర్యాన్ని కిందకులాగి కిందకుడిన క్రాపు వైకితోసి తర్కయ్యుధానికి సిద్ధపడ్డాను.

‘ఇదుగో, దింతో కొంచెం గొంతు తడవండి తర్వాత యుధానికి దిగదాం’ గాజు కప్పు నా ముందు పెట్టి ఆన్నది కదంబ.

‘ఏమిటిదీ!-కాఫీయా, టీయా?’

‘ఇప్పుటివరకూ నేను నా చేతుల్లో కాఫీ ఎవరికీ యివ్వలేదు. ఇప్పుడు యివ్వను, ఇక

ముందు యివ్వబోను. దీన్ని ప్రజలందరూ టీ అని వేనోళ్ళపొగుడుతారు.’

‘క్షమించండి. నేను టీ తాగనన్న విషయం మీకు కొత్త కాదు తాగను మొగ్గి అన్న వాళ్ళకు బలవంశంగా గొంతుకలో ఎదుకు పోస్తాలో నాకు ఆర్థంకాకుండా వుంది.’

‘టీ తాగరు కాబట్టే అట్టా ఎండు నక్కలా వున్నారు, ఒక్క సెలరోజులపాటు టీ పుచ్చుకు చూడండి. మీరూ నాలాగ బలంగా తయారు కాకపోతే నన్ను కదంబ అని పిలవొద్దు.’

‘నాకు వున్న బలం చాలు. మీ అంత బలం వస్తే భరించలేనేమో కూడాను.’

‘మీ ఆనూయికత్వానికి నాకు చాలా విచారంగా వుంది-మట్టి ఎంతో ప్రసూచానుభవం వుందంటారు. ఎన్నెన్లొపీడియా బ్రిటానికా అంతా బట్టి పెట్టానంటారు—టీ విలువ తెలుసుకోలేక పోయారు. ఇక మాటలు మూని పుచ్చుకోండి, చట్టరిపోతుంది.’

‘టీ తాగుతే తెల్లనాగ్నూ మేలుకోవలసి వస్తుంది.’

‘మేలుకుంటే మేలుకుంటారు-దీని సుగుణాల్ని గురించి చూట్టాడరేం! - హుషారు పుట్టిస్తుంది. జలుబు తగ్గిస్తుంది... యింకా... బ్రోంకైటిస్ కి బలేగా పనిచేస్తుంది. టీ తాగి మొన్న నాకళ్ల ముందు ఇరవై ముగ్గురు వరీక్ష పాసయారు. ఇప్పుటివరకూ మూడువేల ఆరువందల తొంభై ముగ్గురు టీ వ్యతిరేకుల్ని టీ గాసులుగా మార్చే శాను.’

ఆమె టీ గురించి ఉపవ్యసించటం యివ్వడు కొత్త కాదు. ఎనళ్లతో ఏ విషయం గూర్చి మాట్లాడినా కనీసం పావు గంటయినా టీకి ప్రత్యేకిస్తుంది. కుసుమచాధంచేత టీ తాగిద్దామని యిదివరకు ఆనేక సార్లు ప్రయత్నించింది. కాని కుసుమచాధం టీ తాగలేదు సరికదా టీ కప్పు బద్దలు కొట్టటమో, కదంబ తాలూకు రెడ్ లేటివ్ టీ పొట్టాలు కనకం గదిలోకి విసరటమో చేసేది. ఈ సంగతి జ్ఞాపకంవచ్చి ఆస్తా-

‘కుసుమచాధంచేత తాగించ కలిగారా టీ?’

‘ఆమె ఒక్కడే నాకు లొంగనిది. పాలుతప్ప యేమీ తాగదుట-నేనుగనక మిసిస్త్రీ’ లో దూర

గలిగితేనా - పాలకు ప్రాహిదీపన్ వెట్టి టీ ఎక్స్‌పోజన్ బోర్డుని యికా ఎక్స్‌పోజ్ చేసి పాశేద్దును!

అంత లెంట్ అండ్ బ్రెడ్ వున్న ఆమె యరు కైన మద్రాసు మినిస్ట్రీ) గా దూరగలగటం ఎట్లా సాధ్య మవుతుందా అని ఆలోచిస్తున్న నాకు వెదఫలు చురుమన్నై, గుండె జల్లుమంది. నా బృష్టి, నానోటివద్ద వుంచబడ్డ కప్పుకర్గర బయలు దేరి ఆకప్పుకు ఆధారమైన వేళ్లని దాటి ముంజేతి గుండా మోచెయ్యదాటి బలిష్ఠమైన భుజంమీద ఒక్కక్షణం ఆగి ఆ భుజానికి యజమాని ఆయన కదంబ ముఖంలా వున్న కళ్లలోకి పోయి వాక్యూమ్ బ్రేమ్ వేసివట్టు రపీమని ఆగిపోయింది. కదంబ కళ్లలోంచి వస్తున్న నిశితకరణ వరంబర నాలో 'నువ్వుకనక మర్యాదగా యీ టీ తాగక పోతే, మారంపెట్టే కుర్రవాడికి దవడలు దగ్గరగా నొక్కి చల్లమధ్య స్పూన్ వెట్టి నోట్లో ఆముదం ఎట్లా పోస్తారో అట్లాగే యీ టీ నీ గొంతులో పొయ్యవలసి వస్తుంది' అంటున్నట్టుగా వుంది. ఆనలే నొక్కుకుపోయిన దవడల్ని యికా నొక్కించుకోవటం యిష్టంలేక ఆ ఆముదాన్ని- బళ్లమధ్య స్పూన్ లేకుండానే - మర్యాదగా గుటుక్కున మింగేశాను.

'—ఇక వర్ణించండి, మీ మనస్సుకున్న విచిత్ర శక్తిని' అని కరీవులో కూలబడ్డది.

'మెయిల్లో మద్రాసునుంచి వస్తూ ఆకార ణంగా బాపట్లలో నేను దిగిపోవటానికి గల కారణం మీరు చెప్పగలరా? నా ముఖాన్ని సాధ్యమైనంత సీరియస్ గా పెట్టి సూటిగా వేశాను ప్రశ్న.

'మీకు కొంచెం స్క్రూ లూజయి వుండాలి. అంతకన్న నాకు వేరే కారణం కనబడటం లేదు- అయినా మీ మానసికశక్తికి, యిప్పుడు మీరు వేసిన ప్రశ్నకీ యేమీ సంబంధం లేదు.'

'లేదని మీరనగానే సరా? - మనస్సునేది కంటికి కనబడే బదార్థమే అయివుంటే యీ పాటికి ఐరమేశ్వరి మనస్సునే పొట్టని శోధన నాశికలోకి తీసుకుని. నా మనస్సునే యాసిడ్ పోసి ఏ కాంచాండో మీ కళ్ళకు కనపర్చగలిగే వాడిని. ఈ విధంగా కంటికి కనబడని వస్తువుల యొక్క విచిత్ర శక్తులు ఊహించనయినా

వ్రాహించుకోవాలి లేదా అనుభవించనయినా అనుభవించాలి. అంటేకాని కళ్ళముందు చూప మనటం కేవలం వెర్రితనం.'

'అయితే యింతకూ మీ రనేదేమిటి?'

'ఏమంటాను? - నా ప్రశ్నలకు సరైన సమా దానా లిమ్మంటాను- నాకు కలిగిన విచిత్రాను భీవాలకు మూలకారణం వ్రాహించటానికి క్రయ త్నించమంటాను- ఇప్పుడు చెప్పండి, ఐరమేశ్వరి బొబట్లగా వున్న సాగతి నాకెట్లా తెలిసిందో.'

'కుసుమసాధం చెప్పిందేమో?'

'చాలా బాగుంది- ఎక్కడో వైదరాబాద్ సాస్థానంలో వున్న ఆమె గంటకు నలభై మైళ్ళ చొప్పున మద్రాస్ మెయిల్లో పోతున్న నాలో చెప్పిందా?'

'అయితే ఎట్లా తెలిసిందంటారు?'

'అదుగో, అక్కడే మనస్సు యొక్క అద్భుతశక్తి మనకి గోచరిస్తుంది. ఆ శక్తి వన్ను బాపట్లలో రైల్వోంచి బయటకు లాగి ఐరమేశ్వరి దగ్గరకు లాక్కుపోయింది- లేకపోతే కళ్లలో అయినా అనుకున్నానా ఆమె బాపట్లలో వుంటుందని!'

'ఆ శక్తి యిప్పుడు మిమ్మల్ని ఏచాపురు వర్తికి లాక్కుపోయేట్టుంది'

'అదే శక్తి, అగమ్యగోచరంగా రోడ్డు వెంబడి నడిచిపోతున్న నన్ను హాల్, లెఫ్టు టర్న్ అని వత్సలోకి యాద్యుకుపోయింది, లేకపోతే నాకేం తెలుసూ, ఐరమేశ్వరి వత్సలో నాన్ వెజిటేరియన్ డిషెస్ నంచుకొంటున్నదని? - ఆ శక్తి నాచేత రెండు ఆప్తెట్టు తినిపించి ఐరమేశ్వరి చేత బిట్లు వెల్లింపించింది- నవ్వండి, నవ్వండి. మీరు నవ్విగంత మాత్రాన నా దివ్య మానసిక శక్తి దమ్మిడీఅంతకూడా తరగదు.'

'అయితే మీరు ఆప్తెట్టుకూడా తింటున్నారన్నమాట'

'నేను తినట మేమిటి? - ఆశక్తి... ఆ అద్భుత శక్తి... అదే నాచేత తినిపించింది.'

'ఉండండి చిన్ననందేహం, మీచేత యీ బట్లన్నీ చేయించింది ఒకవేళ ఆ ఐరమేశ్వరి శక్తికేమో!'

'కేవలం ఆమె శక్తి కాకపోయినా ఆమె మానసిక శక్తి కొంతవరకూ పనిచేసే వుండొచ్చు-

రెండు మనస్సుల యొక్క శక్తులూ కలసి పని చెయ్యటంవల్ల ఇంతకన్న ఎక్కువ అద్భుతాలు జరుగుతై-డో, నవ్వండి నవ్వండి.”

‘అయిందా?—ఇంకా ఏమన్నా వుందా?’

‘అంతమంది చుట్టాలూ వుండగా ప్రత్యేకించి ఆ యింటికే ఎందుకు వెళ్లాలి నేను?—వెళ్ళానే అనుకోండి. ఒక మూలకూచోక మేడ ఎందుకు ఎక్కారీ?—ఎక్కారే అనుకోండి. నలభైరూపాయిల బార్బెల్ నీరె నూరురూపాయిలకు ఆమ్మే నామూలవాడి షాపువైచే ఎందుకు చూడాలి?—చూశానే అనుకోండి. పరమేశ్వరి ఆ షాపులోనే ఎందుకు కనపడాలి?’

‘అది వుత్త కోయిన్సిడెన్స్ కావచ్చు.’

‘ఒకటి రెండూ అయితే కోయిన్సిడెన్స్ అవచ్చు. ఇటువంటిది రోజూ ఎన్నో జరుగుతుంటే ఆవన్నీ కాకతాళియమని ఎట్లా చెప్తాం?—ఇప్పుడు చూడండి- సముద్రంలో కనపడుతోంది చూశారూ, ఓడ. ఆ వోడలోనే నేను వెళ్ళినట్టయితే ఆక్కడ కనపడుతుంది.’

‘ఏమిటి, శక్తా?’

‘కాదు. పరమేశ్వరి.’

ఇప్పటి వరకూ నా నోటినుండి వెలువడిన మాటలు యింత కంటే ఓడ్డూ బాదుకూ వున్నవాళ్ళనయినా ఒప్పించి తీరవలసిందే. కాని కదంబంలో కన్విన్స్ అయిన లక్షణాలు అణుమాత్రం కూడా నాకు కనపట్టం లేదు. వైగా హేళనగా నవ్వుతోంది.

‘వాని వాని సగమయారు. ఈ కాస్తా వుచ్చుకోండి. మరి కొంతసేపు వాగొచ్చు.’ ఆమె అందించిన టీని అంగుట్లో పోసుకున్నా.

‘అయితే యీ విచిత్ర మానసిక శక్తి మీ ఒక్కరికే ప్రత్యేకంగా వుందా లేక అందరికీ సహజంగా వుంటుందా?’

‘సహజంగా అందరి మనస్సులలోనూ యీ శక్తి దాని వుంటుంది.’

‘అయితే ఏ శక్తి నన్ను కలకత్తానించి కాశీ లాక్కుపోలేదే?— ఏ ఆప్తలెట్టూ నోట్లూ కూరలేదే?’

‘ఇప్పటి వరకూ మీ మనస్సుని, బయట నించి వచ్చిన యింకొక శక్తి ఏదయినా పూర్తిగా ఆక్రమించుకొన్నదా?’

‘అంటే నా కర్ణం కాలేదు.’

‘అంటే యింకొక రెవరయినా మీ మనస్సుని ఆక్రమించుకొన్నారా?’

‘అంత దురదృష్టం నాకు కట్టలేదు.’

‘అందుకే మానసికశక్తి విజృంభించ లేదు. మీ మనస్సులో ఆణిపున్న శక్తిని బయటనించి యింకొక శక్తి మీ మనస్సులో ప్రవేశించి రెచ్చు గొట్టాలి. అప్పుడు మీ మనస్సు మిమ్ముల్ని కలకత్తానించి కాశీ కాదు కదా కాలిఫోర్నియా దాకా కూడా లాక్కుపోతుంది. ఆప్తలెట్లకు బదులు అర్థశేరు మాంసాన్ని కూడా అమాంతం తినిపించేస్తుంది.’

‘మీరు చెప్పింది నాకేమీ ఆర్థం కావటం లేదు.’

‘విచిత్ర మానసిక శక్తి నేను చెప్పిన ప్రతి ఆక్షరంలానూ నృత్యం చేస్తుంటే యింకా ఆర్థం కాకపోవటం మేమిటి?’

‘ఇంతకీ పరమేశ్వరి పూరికే వెదుతోన్నట్టు తనే చెప్పిందా, మీ మనస్సు చెప్పిందా?’

‘తను చెప్పింది!—తెలియకండా వుడాయించేద్దా మనుకుంది. నాకు మనస్సునే అద్భుతమైన పదార్థం వుండబట్టి పరమేశ్వరి ప్రయాణమంతా నా కళ్ళముందే జరిగింది.’

‘ఏదీ, అది కూడా కొంచెం వర్ణించండి.’

‘సముద్రపు కెరటాలు ఎత్తుగా లేచి విరగ పడుతున్నాయి. గాలి వికరీతంగా వుంది. వర్షం జోరుగా పడుతోంది - ఉరుములు ... మెరుపులు...పిడుగులు ... ఒకటేమిటి! - ప్రకృతి గర్భంలో పెద్ద అగ్ని పర్వతం పేలి, ఆ భీభత్సానికి తాళలేక ప్రకృతి ప్రళయ తాండవం చేస్తున్నట్టుగా వుంది—’

‘ఇదంతా పరమేశ్వరి ప్రయాణాన్ని గురించేనా?’

‘ఈ భీభత్సానికంతకూ కారణం ఏమిటా అని ఆలోచిస్తున్న నాకు హఠాత్తుగా గుండెల్లో ఎవరో తన్నినట్టయింది. లేచి నిలబడ్డా. చలనం కలిగిన నా మానసికశక్తి నన్ను ప్లేషన్ వైపు విసిరేసింది. ప్లేషన్ లో పరమేశ్వరి కనపడటంతో పిడుగులు, మెరుపులు, వర్షం...అన్నీ ఆగినై పకృతి శాంతించింది - అంటే నామనస్సు నా సోమరిపోతు శరీరాన్ని ప్లేషనుకీ లాక్కుపోవ

టూనికీ ప్రయోగించిన శక్తి ప్రకృతినే ఉద్రుక్త లూగించి దన్నమాట. ఇప్పుడు ఆలోచించండి- నె నెందుకు వెళ్లాలి, ఆవర్షంలా వేవనుకీ!- సరే వెళ్లనే అనుకోండి. అయిదూ యిరవైకి బయలుదేరవలసిన రైలు, నేను వెళ్లేదాకా, వెళ్లక యింకా గంటన్నరదాకా ఎందుకు ఆగిపోవాలి ప్లాట్ ఫారంమీద? - ఆగకేం చేస్తుంది? మూడు యింజన్లు తగిల్చినా ఆగిపోవలసిందే! - అంటే మా యిద్దరి మనస్సులూ వున్న అద్భుత శక్తులు రెండూ కలిసి సిగ్నల్ కిందకు దిగకుండానూ, వచ్చి జేండావున్న గార్డు చెయ్యి వైకి లేవకుండానూ, యింజను పనిచెయ్యకుండానూ చేశాయన్నమాట - ఒప్పుకుంటారా యిప్పటికైనా?'

'మా ముఖం చూస్తే భయపెట్టండి. ముందు టీ తాగండి, తరవాత చెప్తా.'

కప్పు ఖాళీచేసి ఆన్నా -

'మీరు ఓడిపోయే పంజేలువెట్టి వ్యగ్రవుచ్చే కాలంలో వెయ్యోవంతు బీబిలో పరుగెత్తటానికి వుపయోగిస్తే మీ అంత ఆదమయిన వాళ్ల యీ పట్టణం మొత్తంలోనే కనబడకుండా పోయేవారు.' అమె అందాన్ని పొగడుతూనే ఆమె వోడిపోయిందన్న విషయాన్ని తెలియపర్చా.

'నా ఓటమికాని మీ గెలుపుకాని ప్రస్తుతం నేను వాప్యకోసు. మీరు చెప్పినట్టు నా మనస్సులో యితర శక్తి ప్రవేశించి నా మనస్సులో దాగివున్న శక్తిని రెచ్చగొట్టి మీకు కలిగిన విచిత్రానుభవాలలో ఏకాన్ని ఆయినా నాకు కలిగిస్తే అప్పుడు వాప్యకుంటాను. - అందాకా మన పంజేర్ని వాయిదా లేద్దాం.'

'అయితే యీలోగా నేను పెట్టబోయే ఒక పరతుకు మీరు వాప్యకంటే వాయిదాకి నా కేవిధమైన అభ్యంతరమూ లేదు.'

'ఏమిటా పరతు?'

'సముద్రపు టొడ్డునవున్న యింకలా రోజూ- మీరొక మైలు పరుగెత్తాలి మీరట్టా చెయ్యడం వల్ల యింకొక శక్తి మీలో ప్రవేశించటం సుకువుకావచ్చుకూడా.'

'మా పరతుకి వాప్యకుంటూ మీరొక పరతు పెడుతున్నా - ఈ రోజుమొదలు పంచెం

లేలేదాకా మీరుకాఫీ విసర్జించి రోజూ రెండు పూటలా టీ తాగుతూవుండాలి.'

'అంటే యిరవై నాలుగు గంటలూ ఏ ఒక్క గంటకూడా నిద్రపోకూడదన్నమాట!'

ఈ పరతులమీద మా పంచెపు ఫలితాన్ని నిర్ణయించే లేదీ కదంబలో యింకొక శక్తి ప్రవేశించేదాకా వాయిదా వద్దది.

నా కేలం డర్ కాని తాల్లూ మూడు మార్చిలూ, మూడు సెప్టెంబర్లూ చింపాక, అంటే పరమేశ్వరి కాస్మెటిక్స్ మరొక మూడువేలు ఖర్చయ్యాక, అంటే మద్రాసు మినిస్ట్రీలో తోమ్మిదివార్లు మార్పులు జరిగాక కదంబ పెళ్లికి కలకత్తా వెళ్లాలి. పెళ్లి వద్దు అణిగాక పానీయపు పాత్రలు పేర్చబడ్డ గుండ్ర బల్లచుట్టూ వున్న కుర్చీల్లో గుండ్రంగా నలుగురం కూర్చున్నాం.

'ఇంకకీ మిమల్ని కలకత్తా యీడ్చుకువచ్చిన శక్తి గోల్డెన్ తెటర్నతో ముద్రించిన నా యిన్స్టిట్యూట్ శక్తి లేక పరమేశ్వరి ప్రవేశవణ శక్తి?' టీ పెదవుల్ని చప్పరిస్తూ పెండ్లికూతురు కదంబ అన్నది.

'ఏ శక్తయితే నన్ను బావట్లూ రైల్వోంచి బయటకు లాగిందో, ఏ శక్తయితే ఇంత వికాల ప్రపంచంలో ఒకే ఒక వ్యక్తిని నాకళ్లముందు కనపరస్తూ వుంటుందో - ఆదేశక్తి నన్నిక్కడికి తీసుకువచ్చింది!'

'ఈ శక్తినిగురించి నీ ఆభిప్రాయ మేమిటి పరమేశ్వరి? కుసుమనాథం ఆశిగిరి.'

'ఇటువంటి శక్తి ప్రపంచం వున్న మాట నిజమే- ఆశక్తిని సాధారణంగా ఉన్నాడ శక్తి అని పిలుస్తుంటారు' నావైపు పీఠగా చూస్తూ పరమేశ్వరి నవ్వింది. తక్కిన యిద్దరు అమ్మాయిలూ కూడా నవ్వారు. నేను నవ్వకపోయినా పరమేశ్వరి నవ్వు ముఖాన్ని తనివీటిరా చూసి ఆనందించాను.

'మీరు పంచెం ఓడినట్టు యిప్పటికైనా ఒప్పుకుంటారా?'

'ఓడిపోకపోతే యింకా సన్నంగా ఎందుకుంటాను? - మానసిక శక్తిని గురించి మీరు చెప్పినవన్నీ నిజమని నా కిప్పుడు తెలుస్తోంది.

ఎక్కడనిచో వచ్చి నాలూ ప్రవేశించిన యితర శక్తి కొద్దిరోజుల్లా నన్ను కలకత్తానించి మరొక చోటుకి లాక్కు పోబోతున్నది కూడా.

కదంబలూ కొత్తగా ప్రవేశించిన శక్తి ఆమెను గంగానది మీద బోటులో లెప్పించి!

మాటుకేనూ, హోల్లాలూ కట్టుకుని హఠాఠాకు పోయే నన్ను పరమేశ్వరి కనుదూపుటో వున్న విచిత్ర శక్తి మెటోకు లీనుకుపోయింది!

డండం విమానాశ్రయంలో వున్న డోలూ

యొక్క యంత్ర) శక్తి నలభై ముగ్గుర్ని అమాంతం ఆకాశంలోకి లాక్కుపోయింది!

కుసుమనాథం మాత్రం, కనచేశ టీ తాగించ టానికి ఏకమైన మా ముగ్గురి (పరమేశ్వరి, నేనూ, కదంబా) శారీరక మానసిక శక్తుల్ని జయించి కొబ్బరిచెట్టు కింద కూర్చుని కొబ్బరికాయ నీళ్ళు తాగుతున్నది. ఇన్ని అద్భుత శక్తులకూ అతీత మైన కుసుమనాథం కాళీమాట్లో వున్న కాళీ మహాశక్తే మో—

ఇద్దరు కలిస్తే

ఇవీ, అవీ, అన్నీ —

వీచి తుక్కు కాలంలో తోలు నాణేలు ఉండే వర్షారు దినాన ఇప్పుడు రూపాయికి కొంత అగౌరవం జరిగిందని బాధపడే వెర్రి వాళ్ళని గురించి వింటున్నాం. పాతిక పాళ్ళ కల్గిందని, వీళ్ళెదాకా వెళ్ళిందని, యింకా ఎన్నో అర్థం తెలియని అపోహలతో అమాయకుల హృదయాలు అట్టుడికిపోయాయి. పోస్టాఫీసులు, బ్యాంకులు మాడుకోజులు ఎందుకు కట్టేశారూ?

“వండకి ఒకటే సున్న ఉంటుందన్న మాట! ఇది అంతా తోకమక్క ఫలితంగావును!”

“అది కాదండీ. క్రైస్తు చేసిన రథన—”

“ఆ క్రైస్తే-వెనక విడిగి క్రైస్తు రాయబారం అంటూ ఉండేవారు”

“ఆవును. శ్రీకృష్ణ రాయబారం తర్వాత విన్న రాయబారాల్లా ఆదొకటి.”

“ఎంత చెప్పినా శ్రీకృష్ణ రాయబారం చూడ వలసిన నాటకం లెండి. చాలా అద్భుతం-నాట కాల ప్రతిభ క్రమంగా డీచించిపోయింది.”

“నిజం—డీ. వి. సుబ్బారావు హరిశ్చంద్రుడే వెయ్యాలి.”

“ఆరామనాథశాస్త్రి పద్యం చదవడమే—”

“స్థానం నిజంగా సత్యభామ వేషం—”

“ఆవును-దొమ్మెటిని ‘రుగున్ కాడి’లా—”

“లేకపోలే శనిమాట్లా ఏముంది అనలు—”

“అట్లా అంటే ఒక్కోవడం కష్టమే కాని—”

“ఇంతకీ శనిమాట్లా మగనాళ్ళ ఆడవేషాలు ఎందుకు వెయ్యకూడదూ?”

“కాస్త ఆలోచించ తగ్గ విషయమే మరి—”

“ఏం శనిమాలు-మాస్తే నాటకం చూడాలి. మూడుగంటల్లా ఎలా రక్తి కడుతుంది—”

“నాటకంలో మనుష్యులు కాదు మరీ-శని మాలు బొమ్మలేగా. వైగా వన్స్ మోర్ అనడం ఎలాగ? ‘ఏ బుడా’ లాంటి నటుడో స్టేజీమీద ఉంటే ‘గుత్తి పంకాయ కూర’ని పాడ నివ్వ కుండా ఎలా వెళ్ళి నిస్తాం?”

“శనిమాని అట్లా అన్ని పారేస్తే ఎలాగ పాపం-ఎంత వ్యాప్తిలో ఉన్నాయి! నిమిషానికి ఒకటి చొప్పున మాస్తే మాత్రం తదుగుతాయా?”

“ఆవును, రామాయణ భారతాలు యిదివరకే ధూర్తి అచూయి. ఎలాగో ఓర్చుకున్నాం- కాళీ మ జి లీ ల ఋ తు వు కూ డా వెళ్ళిపోతోం దనుకుంటాను. ఇంక ఇంగ్లీషు సాహిత్యంమీద వడి ఒక్కొక్కణ్ణి చిత్రవధ చేస్తోంటే బాధ ఎలాగ భరించడం?”

“అబ్బే! శనిమాట్లా ఇంకా ఎన్ని చూపి స్తారు!- పూళ్ళో వున్న వన్నీరు: ‘వ్రాక్లాను హెయిర్ కటింగ్ సెలూన్’- శతమూలికాది లేవ్యం- ‘టీకాలు వేయించుకోండి’- అన్నట్లు ‘డోంగ్రే’ వారి బొలామృతం”.

“ఇంకా, రాబోవు చిత్రాలయ్యా- న్యూ పేరోడో- కేశవనామాల్లా మన నాయకులు వరకుగా కనిపిస్తే హాల్లా చేతులు బాదుకోవడం- వెంటనే సోడా, సోడా ఆనే ఆరుపులు- నేల మీద కూర్చున్న వాళ్ళలో లేలు, లేలంటూ అల్లరి-